

DECRETUM
MARIANOPOLITANA SEU ALBANEN. IN AMERICA
BEATIFICATIONIS ET CANONIZATIONIS
SERVAE DEI
CATHARINAE TEKAKWITHA
VIRGINIS INDAE

SUPER DUBIO

An signanda sit Commissio Introductionis Causae in casu et ad effectum de quo agitur.

*O altitudo divitiarum sapientiae et scientiae Dei, quam incomprehensibilia sunt iudicia eius, et investigabiles viae eius! (Rom., XI, 33), exclamat Apostolus, arcanam misericordiarum Dei effusionem in vocatione gentium maxime admiratus. Haec enim vocatio ad fidem et iustificationem gratuitum Dei donum est, eodem Apostolo docente : *Iustificati gratis per gratiam ipsius, per redemptionem, quae est in Christo Iesu* (ib., 3, 24); *Non est acceptio personarum apud Deum* (ib., 2, 11); et *Non est distinctio Iudaei et Graeci* (ib., 10, 12), *pro omnibus enim mortuus est Christus* (2 Cor., 5, 15); et *Omnes homines vult salvos fieri et ad agnitionem veritatis venire* (1 Tim., 2, 4); omnibus necessaria media ad salutem Ipse praebens, ita ut qui veritatem non amplectatur inexcusabilis fiat; *omnis autem, licet pauper, inops et ab hominibus despactus, qui credit in eum, non confundetur* (Rom., 9, 33), quin immo eum Deus suscitat a terra et erigit, *ut collocet eum cum principibus populi sui.**

Ad hanc gloriam Dominus Catharinam Tekakwitha, Virginem Indam Americae Septentrionalis, e tribu a Gallis *Agniers*, ab Anglis *Mohawks* nuncupata, Iroquaeorum nationis, evexisse videtur. Hunc nempe sanctitatis florem divina Sapientia ab illis ipsis regionibus eduxit, quae non ita pridem sanguinem ebiberant Sanctorum Isaaci Jogues eiusque Sociorum Martyrum e Societate Iesu, atque inter illas ipsas Iroquaeorum gentes hoc immaculatum lilyum intactum custodivit et coluit, quae eorumdem Sanctorum Martyrum carnifices exstiterant.

In pago Ossernenon prope Auriesville, in hodierna dioecesi Albanensi

in America, anno circiter 1656 nata, patrem paganum habuit, matrem vero christianam e natione Algonchinorum. Quartum aetatis annum agens, utroque parente et unico fratre orbata, ab avunculo, christianae religionis acerrimo osore, in suam familiam est assumpta, in qua indo-rum moribus instituta fuit.

Quum ineundarum nuptiarum tentaminibus, intimo iam tum et fere inconscio virginitatis amore compulsa, fortiter restitisset, multa ideo passa est.

Anno 1667 tres e Societate Iesu missionales apud Catharinae avunculum per triduum deversati sunt, quorum cura Catharinae credita fuit. Tres autem post annos, stabilis missio ibidem fuit constituta et deinceps, scilicet anno 1675, nostra virgo a P. Iacobo de Lamberville S. I. inter catechumenos fuit adscripta; sequenti autem anno, die sollemni Paschae, attentis extraordinariis eius virtutibus atque plusquam congrua præparatione, baptismi sacramento ab eodem Patre de Lamberville fuit abluta.

Ut persecutiones atque pericula, quod ad ipsam fidem, declinaret, clam avunculi domo aufugiens, ad S. Francisci Xaverii de Sault missionem, nunc Caughnawaga dictam, in ditione Canadensi sitam, longum itineris spatium emensa, se contulit, in qua vicus, solum ex christianis et catechumenis constans, fuerat constitutus; quem, celeberrimarum paraquariensium reductionum instar, missionalis Pater tam in spiritualibus, quam in temporalibus regebat.

Hac in missione Catharina miras in christiana perfectione progressiones fecit, orationi, carnis mortificationi totam se dedens, in qua certe excessisset, nisi a sui spiritus moderatore fuisset cohibita. Attentis hisce animi dispositionibus, Patres missionales praeter consuetam normam a se prudenter inductam, maturius præ ceteris ad sacram Mensam, postea vero in piam a Sancta Familia societatem, in quam tantummodo ferventiores christiani recipiebantur, Catharinam admiserunt. Quin etiam Formulae Dei expetenti concesserunt ut die 25 Martii 1679 perpetuae virginitatis votum, prima (ut videtur) inter illarum regionum Indos, privatim emitteret.

Christi bonus odor effecta, alios quoque contribules suos ad missionalem vicum suo exemplo attraxit, ubi hi christianam vitam ferventiori pietate excolebant.

Multis infirmitatibus afflita, quas patientissime toleravit, die 17 Aprilis an. D. 1680, sacro Viatico, sollemni pompa delato, sacroque Oleo linita, dulcissima verba *Iesu, amo te* pronuncians, ad caelestem Sponsum, quem amaverat, quem quaesierat, quem semper optaverat, evolavit. Sanctitatis fama, qua Serva Dei iugiter est fruita, sepulcrum eius prope

pagum Caughnawaga Missionis Iroquensis, in hodierna dioecesi S. Ioannis Quebecensis, a Patribus Societatis Iesu sedulo custoditum, peregrinationum metam effecit, quae usque adhuc post tria ferme saecula perseverant.

Praeclara huius famae testimonia sunt potissimum cum plenarii Baltimorensis Concilii, a. 1884 habitu, votum pro Causae Introductione Summo Pontifici oblatum, tum posteriores Postulatoriae Litterae a cunctis Cardinalibus, Archiepiscopis, Episcopisque Foederatorum Statuum ditionisque Canadensis nec non plurimorum Indorum cum suis ducibus nuper exhibitae, quae fervens Americani populi postulatum ostendunt.

Ut huic optatui satis faceret, Episcopus Albanen. in America ordinaria auctoritate processum super fama sanctitatis annis 1931-1932 construxit, in Urbem postea delatum. Quum haec Causa inter antiquas sit accensenda, vigore Motus-proprii die 6 februarii 1930 a Pio XI fel. rec. editi, Historicae Sectioni, Sacrae huic Congregationi adiunctae, munus est demandatum historica documenta exhibita scrutandi, alia perquirendi, omnia ad critics normas cribrandi, utque quid inde colligendum sit atque diiudicandum aperiret. Cui quidem mandato egregie ab eadem satis factum est. Quum itaque plene probatum fuerit documenta haec authentica esse, plenamque fidem mereri, cumulate prorsus exinde sanctitatis fama Servae Dei comprobatur.

Quare, instantे Rmō P. Carolo Miccinelli S. I., Causae huius Postulatore legitime constituto, in Ordinariis Sacrorum Rituum Comitiis die 9 huius mensis habitis, subscriptus Cardinalis S. R. C. Praefectus, Causaeque huius Ponens, dubium discutiendum proposuit: *An signanda sit Commissio Introductionis Causae, in casu et ad effectum de quo agitur.* Et Emī Patres, post relationem eiusdem Cardinalis, auditis suffragiis Officialium Praelatorum, nec non audito voce et scripto R. P. D. Salvatore Natucci, Fidei Promotore generali, attentis Postulatoriis Litteris, omnibusque accurate perpensis, rescribere censuerunt: *Affirmative seu Signandam esse Commissionem Introductionis Causae, si Ss̄mo placuerit.*

Facta autem, subsignata die, ab eodem Cardinali Praefecto, Ss̄mo D. N. Pio Papae XII relatione, Sanctitas Sua Sacrae Congregationis rescriptum ratum habens, Commissionem Introductionis Causae Servae Dei Catharinae Tekakwitha propria Manu signare dignata est.

Datum Romae, die 19 Maii 1939.

C. Card. SALOTTI, S. R. C. Praefectus.

L. ☩ S.

A. Carinci, Secretarius.